

2014. gada Sv. Alberta draudzes svētceļojuma dienasgrāmata

1. augusts

1.diena Rīga-Upeslejas

Pirmā diena svētceļojumā. Ar baznīcas zvaniem un policijas vīriem tiekam izvadīti, lai dotos tālajā ceļā, kas noteikti būs pavisam citādāks nekā visi jau piedzīvotie. Tēvs Krišjānis pirmajā atpūtas pauzē skaidroja svētceļojuma moto: „Runā, Kungs! Tavs kalps klausās.” (1 Sam.3, 9-10) un dalījās savās pārdomās par svētceļojumu, svētceļošanu un svētceļniekiem. Šī konferencē atgādināja par to, kā Dievs mūs šodien aicina un iedrošina iziet no sava komforta, ērtībām, lai sekotu Viņam, Viņa balsij, iepazītu sevi un pasauli

mums visapkārt. Tāpat tika atgādināts par svētceļojuma būtību, kas noteikti nav fiziskās izturības olimpiāde, bet gan laiks garīgai pilnveidei, kopā iepazīstot Dieva Vārdu un veidojot sadraudzību.

Par pirmo pusdienu vietu jau kā tradīcija tiek izvēlēta jauka, ērta vieta ar ainavu uz šoseju un kapiem. Pirmās dienas nogurumus liek sevi manīt, taču jau iztālēm var manīt svētceļnieku laimīgās sejas, kad tuvojas mūsu veicaiss, labais ekspresis „ātrā bulta” ar pavārites Ināras gatavoto maltīti. Iestiprinājušies devāmies tālāk, lai pievienotos rīdzinieku automašīnu straumei uz zaļainām

ganībām.

Pieredzot interesantus notikumus uz ceļa, visbeidzot nokļūstam naktsmājās, kur jau drīz vien sāk darboties tāda tradicionāla svētceļojuma institūcija kā tūlzu apstrādes medpunkts, kā arī apgriezienus uzņem „kartupeļu spēle”.

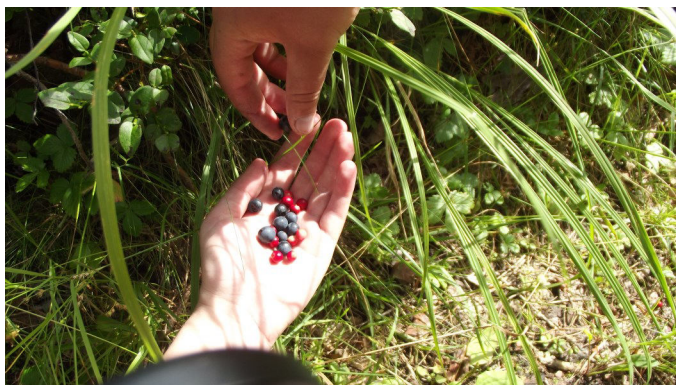
Tālāk sekoja vesperes, iepazīšanās vakars, kā

arī kompletorijs. Šīs Baznīcas lūgšanas, tai skaitā arī laudes esam aicināti lūgties katru svētceļojuma dienu, lai dzirdētu, taču pats galvenais pieņemtu Dieva Vārdu.

Svētību un labu naktsmieru vēlot,

Alberta draudzes svētceļnieki

2. augusts

2.diena Upeslejas- Ropaži

Šodiena nes sevī mieru un vienmērīgu soļu ritumu, cenšoties izturēt tveici un tverot pēc kāda koka paēnas.

Pēc rīta svētās Mises iepazīstamies ar vēl kādu svētceļojuma īpašo piedāvājumu— gandarīšanu- iespēju katram gribētājam pavadīt dienu klusumā. Tas vairāk izpaužas kā klusums nevis runā, bet gan prātā un sirdī, lai cilvēks būtu atvērts Dieva balsij, kaut uz brīdi atstājot savu domu, problēmu miglu. Pirmais gandarītājs ir izturējies, iespējams, tas rosinās arī citus nebaidīties un izmantot šo iespēju. Interesanti, ka, nebildis ne vārda, veikala

pārdevējiem deva askētiskas zīmītes, un tādējādi kopējo klusēšanas latīņu dienas garumā ir pacēlis jaunā līmenī. Pat pieredzējušākajiem klusētajiem bija, ko brīnīties.

Mežs pilns ar brīvību, skābekli un ogām, tādēļ uz kāda tajā esošā ceļa ieturam atpūtu un klausāmies māsas Ļenas konferenci par Rožukroņa lūgšanu. No tās varam uzzināt par apsoliņumiem un īpašām žēlastībām, kuras varam saņemt to lūdzoties no sirds.

Kamēr kāds vientuļš akmens starp pirkstiem iespiež tūlzu un saule karsē aizvien dedzīgāk, par īpašo „hītu” kļūst kāda atraktīva svētceļnieka izpildītā dziesma „Go down Moses”, kas tiek skandināta vairs ne tikai ceļā, bet arī vakariņu laikā un pirms lūgšanām.

Jautājot kādam svētceļniekam, kā viņš šodien jūtās, saņēmām atbildi, ka esot vēl dzīvs. Tā nu uz šīs pozitīvās nots atvadāmies, sveicinot visus albertiešus un mājās palikušos draugus un tuviniekus!

Lai Dieva miers ir ar jums visiem!

3. augusts

3.diena Ropaži- Suntaži

Šodiena īpaši bagāta ar tūlznām, taču tiekam arī lutināti ar saldējumu un arbūzu.

Vēl kāds pārsteigums liek mums visiem pavērsties atpakaļ, lai ieraudzīju sačabējušu mašīnu, no kuras izdrāžas vīrietis ar baranku, kuru svinīgi pasniedz visai grupai. Zināmas paralēles var vilkt ar šodienas Evaņģēliju, kurā Jēzus pavairoja maizi un

zivis, tomēr mūsu gadījumā baranka netika pavairota un nozuda bez vēsts. Vienīgais šāda veida brīnums bija mūsu smaids līdz dienas beigām.

Vidējā gaisa temperatūra dienā bija ap +30, bet pēc svētceļnieku izjūtām tie varētu būt pat +40 grādi. Kūst asfalts un baidāmies tajā atstāt kādu kurpi.

Neskatoties uz to, arvien vairāk aktivizējas bērnu radio, kas cenšas nomainīt vecās paaudzes

zvaigznes un viņiem tas izdodas lieliski!

Brāļa Jāņa konferencē varējam iepazīties ar pravieša Samuēla ģimenes raksturojumu, viņa personību un tās veidošanos viņa tuvāko cilvēku ietekmē. Samuēla māte Anna atstāja visdziļāko iespaidu uz savu dēlu. Viņas ticības dzīve bija iesakņota pašlūgībā uz Dievu, ka pat pārbaudījumi un skumjas nelika viņai žēloties un vainot savās problēmas tuviniekus, pasauli un Radītāju, bet saglabāt uzticību apsolutījumiem. Konferences beigās tiek uzdoti jautājumi, kurus varam pārdomāt un mēģināt uz tiem sev atbildēt.

Kādā atpūtas vietā mūs sagaida vīrs no sačabējušās mašīnas, lai ierādītu peldvietu Mazajā Juglā, kurā arī noskalojam ceļa putekļus un mazliet atvēsinām nokaitētās pēdas.

Lielāko ceļa daļu pavadām, ejot pa izbijuša dzelzceļa stigu, kas ved cauri dunduru un dažādu citu insektu mākoņiem. Diemžēl debesīs gan nevar manīt īpaši daudz mākoņu aizsega, kas kaut mazliet varētu aizkavēt sauli. Vienīgi vēja pūsmas dažbrīd ierodas kā Dieva dāvanas.

Pateicoties laipniem cilvēkiem, kas mūs uzņem, pusdienojam ļoti jaukā dārzā, lapenes patvērumā. Kā izteicās viens no dalībniekiem Miša: "Batuts un auksts ūdens-viss, kas vajadzīgs laimei."

Šīs dienas galamērķī Suntažos mūs priecē priestera viesmīlīgā un skanīgā uzņemšana Suntažu svētās Trīsvienības baznīcā. Vēlāk mūsu svētceļotāju pulkam pievienojas 4 jauni dalībnieki- 3 no tiem bērni, kas papildina viņu skaitu grupā jau līdz 17.

Lai Dieva miers un mīlestība ir ar jums!

Paldies katram, kas atbalsta mūs ar lūgšanām!

Svētceļnieki

4. augusts

4.diena Suntaži- Ķeipene

Svētceļojums ir tas laiks, kad patiesi varam ieraudzīt Dieva brīnumus pašos un mums apkārt. Kāds no agri no rīta priecājas par dzērvi upē vai saules atspīdumu pār liepu lapotnē, bet vakarā raugās plašajos debess dārzos ar zvaigžņu spožumā.

Dienu uzsākam ar Svēto Misi un laudēm

Suntažu baznīcā un, prāvesta sveicienu pavadīti, dodamies uz brokastīm, lai jau drīz pēc tam dotos ceļā.

Pateicībā par visu- gan brīnišķīgajām ainavām ar labību laukiem vai zaļiem pakalniem, gan laikapstākļiem, mūsu cerību Kungā un prieku, neskatoties uz saules mīlestības izpausmēm uz mūsu ādas, vēršam skatu uz augšu, dziedod Svētā Franciska lūgšanu „Labais Visaugstais”, kas šogad mūsu radio ēterā izskan pirmo reizi.

Tēvs Krišjānis izveido krama akmeņu meklēšanas komandu un izsaka ļoti īpašu piedāvājumu- tas, kurš atradīs lielu gabalu krama, varēs to viņam uzdāvināt.

Brāļa Jāņa konferencē uzzinājām vairāk par svētceļojuma moto. Pēc viņa teiktā, mūsdienu cilvēki ir zaudējuši maņu klausīties Dievā, tāpēc klusums ir greznība, un, ja varam to atļauties, tad esam bagāti. Pēc konferences mums tiek dotas 30

minūtes, kurās varam pārdomāt dzirdēto un palikt klusumā. Pēc šī laika, daloties ar atziņām, var just, ka mūsos ir ilgas pēc klusuma, pēc brīvības, tikai dažkārt mūsu domas var šķist skaļākas par vārdiem un veidot automaģistrāli rīta stundā Honkongā. Bet arvien tiecamies uz mērķi- nevis mēs, bet Viņš, ne mūsu gribas piepildījums, bet Viņa.

Šodien tika izveidotas arī pirmās mazo grupiņu sanāksmes, kurās pārrunājām savu svētceļojuma pieredzi un iespaidus, kas radušies šo četru dienu laikā. Tikmēr mazo bērnu grupa kopā ar tēvu Krišjāni aktīvi pavadīja laiku, spēlējot dažādas spēles.

Pēc naktsmiera iestāšanās, šķiet, no noguruma dulluma svētceļniece Inga sāk „zortēt” dalībnieku kurpes, vēl pēc kāda brīža mazgāt grīdu. Tā ir zīme, ka patiešām jau laiks iet slavēt Dievu miegā.

Sveicinām un ceram uz jūsu lūgšanām!

Lai Svētais Gars ir ar jums!

Svētceļnieki

5. augusts

5.diena Ķeipene- Meņģele

Slavēsim Kungu par visiem viņa brīnumu darbiem!

Rīta Misi svinējām Ķeipenes draudzes mājas kapelā kopā ar dažiem vietējiem iedzīvotājiem un pēc tam, jau neilgi pēc brokastīm turpinājām soļot uz priekšu.

Pirmajā atpūtas vietā, klausoties Brāļa Jāņa konferencē uzzinājām par pravieša Samuēla misiju, par drosmi un atbildību tās pildīšanā, par lēmumu pieņemšanu. Arī katram no mums ir sava īpaša misija, dzīves uzdevums. Caur katru no mums Dievs vērsas pie citiem. Viens otram esam Dieva dāvana.

Bet lēmumi mums palīdz augt un nobriest. Tāpat arī „lēmums mūs izrauj no snaudas.” /Sjērens Kirkegārds/.

Arī pēc šīs konferences kādu laiku palikām klusumā, lai apdomātu dzirdēto un vienkārši klausītos klusumā.

Šo klusēšanu pārtrauc kāds vēl nebijis pārsteigums- kāds kravas automašīnas šoferis, nu jau saukts saldējuma vīrs, kā paša Dieva sūtīts, sagādā mums garšīgu, atvēsinošu saldējumu, turklāt precīzā skaitā, katram dalībniekam.

Garām siena rituļu laukiem, zāļainām ganībām ar kādu vientuļu govī vai kazu, pa zemes ceļa līkločiem dodamies tālāk. Brālis vējš ir mūsu pavadoņs visā ceļa garumā. Tikmēr svētceļojuma dalībnieks Ēriks bārstās ar saviem zelta domu graudiem, kamēr Inga cenšas kādu uzlasīt. Patiešām šī diena ir pilna pateicību un iedvesmu, kā arī apceri par visu Dieva radīto radību. Ik uz soļa redzam, jūtam mīlestību, kas dāvā dzīvību.

Pusdienu laikā pie mums ierodas ciemiņi- tēvs Jāzeps un dalībnieces Martas brālis, kuri sagādā veselu grozu ar zefīriem un uzmundrina turpmākajā ceļā. Satiekam arī negaidītu viesi- suni no iepriekšējās naktsmāju vietas, kas, tā vien šķiet, bija mums sekojis paprāvu gabalu. Idejas par tā vārdu

svārstās no Tobiasa līdz Zigismundam Baltajai Apkaklei.

Bērni aizvien vairāk saplūst ar dabu atrodot tajā aizvien jaunus aizvietojumus sērijveidā ražotām rotaļlietām. Viens no jaunākajiem dalībniekiem pārmeta lapsenei viņas gudrību, bet mēs „lielie” tikai varam mācīties vienkāršību un apbrīnu pret mazajām lietām. Paraugieties, ar kādu uzmanību radīta spēre vai skudra! Nekas nav nejaušība, it visā ir pārpārēm mīlestības, tikai ir jāmāk atvērt sirds acis- pazemību, lēnprātību.

Lai Dievs jūs sargā un svetī!

Svētceļnieki

6. augusts

6.diena Meņģele- Irši

Šodien svinam Kunga pārveidošanās svētkus.

Ceļš bija necerēti īss – 14 km, tādēļ lēnā, nesteidzīgā solī devāmies uz Iršiem.

Konferenci kā parasti vadīja brālis Jānis, kurš šoreiz stāstīja par to, kā cilvēki nereti mēdz attaisnot un racionalizēt savus grēkus, uzskaitot dažādus vainīgos vai arī kādus iemeslus, cēloņus savai rīcībai, kas noved pie grēka. Vēlāk vakarā, mazo grupiņu dalīšanās laikā arī pārrunājām to, kas mūs ir uzrunājis klausoties konferences un, vai esam ieguvuši kādas atziņas un sapratni par dzirdēto.

Bet, dodoties tālāk, pa ceļam uz Liepkalni gandrīz šķērsojām kādas rallija sacīkstes, taču atbildīgie cilvēki bija tik apdomīgi, ka nolēma mazliet pagaidīt, kamēr šķērsosim šo sacensību trasi.

Liepkalnē atpūtas vietu atradām kādas laipnas saimnieces pagalmā, kur našķējāmies ar dārza veltēm.

Atnākot uz naktsmājām, sāk līt pirmais lietus šo dienu laikā, bet arī no tā mēs laimīgi

izvairāmies. Turpmākajā dienas daļa līdz vesperēm tiek dots brīvais laiks, kuru daži steidz izmantot lietderīgi, lai mazgātu drēbes, lai tādējādi uzpildītu tukšos tīro zeķu vai kreklu rezervuārus. Citi pavada laiku aktīvā atpūtā, spēlējot dažādas sporta spēles. Ļoti iecienīts ir volejbols, kurā aizvien aktīvāk iesaistās arī paši mazākie spēlētāji, kas brīžam pazūd smiltīs un raida bumbu uz visām iespējamajām debespusēm.

Klusajai stundai pienākot, dziesmu uzsāk tie svētceļnieki, kas sevi uzskata par nemuzikāliem un viņu simfonija piepilda visu plašo guļamtelpu. Tā kā neviena dienas daļa nepaliek bez muzikālā pavadījuma.

Paldies par jūsu labajām domām un lūgšanām!

Svētību vēlot,

Svētceļnieki

7. augusts

7.diena Irši- Pļaviņas

Rītu iesākām ar svēto Misi svētā Mārtiņa baznīcā kopā ar vietējiem iedzīvotājiem un slavējam, dziedot: „Dievs ir ļoti, ļoti labs”

Jāmēro diezgan tāls ceļš līdz Pļaviņām- 25km, tomēr mūsu entuziasms ir neuzveicams un, paliekot slavēšanas un lūgšanas garā aizvien vairāk tuvojamies mūsu svētceļojuma galamērķim- Aglonai.

Šodien bija brāļa Jāņa pēdējā konference par Samuēlu, kura atainoja pravieti vigrūtākajā dilemmā viņa dzīvē: pakļauties tautas spiedienam un iecelt tai karali, vai par katru cenu pretoties un par vienīgo karali atzīt Dievu. Samuels padevās prasībai un pazemīgi atkāpās no savām pretenzijām. Šī konference mums atgādināja to, ka pienāk laiks, kad notiek pārmaiņas, kurās mēs varam zaudēt savu ierasto pozīciju un, vien esot patiesi brīviem, tās mūs

nevar salauzt.

Tāpat kā pagājušogad, pusdienojam parkā pie Odzianas pilsdrupām. Tur arī vairāk uzzinām par šo pili, kas, kā izrādās, agrāk ir bijusi izcils neogotisma paraugs, bet tagad, pamesta lēnām aizaug ar sūnām

un cilvēku vienaldzību. Ik uz soļa mūs pavada māsas lapsenes, kurām labpatiktos, ka mēs it visā dalītos ar viņām, īpaši saldajos ēdienos. Nelīdz vairs ne atgaiņāšana, ne pierunāšana, tādēļ pieņemam viņu klātbūtni katrā atpūtas pauzē jau kā pašsaprotamu parādību.

Pusceļā mūs beidzot sasniedz ilgi gaidītais lietus, tomēr to papildina arī zibens un pērkons, kuri izpaužas savā varenībā. Zināma nedrošība bija jūtama ap mūsu metāla skaļruni, īpaši tā nesēju, kurš jutās kā zibens novedējs, taču par laimi visapkārt bija augsti koki un drīz vien arī „ātrā bulta” aiztransportēja to prom. Kārtīgi izmirkuši, ierodamies naktsmājās Pļaviņu vidusskolas sporta zālē, kur steidzam izžaut svaigi salijušās drēbes.

Pēc kompletorija ievingrinām balsis, dziedot jau sen piemirstas dziesmas, tā trenējoties slavēšanas naktij Aglonas bazilikas kriptā.

Tad dodamies pie miera, lai ievilkdami otru elpu, jau atkal rīt dotos ceļā, kas ir pilns svētību, pārbaudījumu un žēlastību.

Lai Svētā Gara gaisma ir ar jums!

Svētceļnieki

8. augusts

8.diena Pļaviņas- Jēkabpils

Pēc vakardienas lielā lietus „gāziena”, šodien atkal viss kā parasti- debesis zilas un saule aizvien karsē. Temperatūra joprojām diezgan augsta, ap +29

grādiem.

Tēvs Krišjānis vada konferenci, stāstot par Annas, Samuēla mātes lūgšanu, kas bija sirds sāpju lūgšana, taču reizē arī pateicība. Varējām uzdot sev

jautājumu, kāda tā ir mums? Kāpēc mēs lūdzamies? Tad, kad mums kaut ko vajag, kaut ko gribam saņemt? Vai arī mēdzam pateikties par tieši to, kas mums jau dots vai arī vienkārši būt Dieva klātbūtnē, pieņemot Dieva gribu tieši tādu un nemainīgu kāda tā ir? To varam pārdomāt klusuma brīdī, kas seko neilgi pēc konferences. Klusums ir satikšanās. Tā ir dāvana, kas nekad neapnīk un vienmēr pārsteidz. Klusums ir divvietīga telpa. Tā ir tieši tik liela, cik tu atļauj tādai būt, tieši tik piepildīta ar tavām domām un jūtām, cik tu uzdrīksties ieraudzīt un mēģināt saprast. Bet tu esi. Un ir Jēzus.

Kad ienākam Jēkabpilī, dalībnieks Jānis īsi izklāsta interesantus faktus par pilsētas vēsturi, bet tas mūs neaizkustina tik ļoti kā sastapšanās ar daudzajām dēlēm peldvietā Daugavā, kur dalībnieki atvēsinājās brīvajā laikā. Vakarā mums pievienojās

svētceļotājs Valērijs, kas jau ne pirmo gadu dodas uz Aglonu tieši ar Alberta draudzes svētceļniekiem.

Mazliet vēlāk mūs apmeklēja Vidusdaugavas televīzija, kas vēlējās iegūt ieskatu par mūsu svētceļojuma ikdienu. Sniedzām intervijas un viņiem par prieku nodziedājām mūsu iemīļotākās dziesmas.

Diena ir bijusi bagāta notikumiem un kā vienmēr ir par ko padomāt un pārdomāt. Aiz loga lēnām klājas nakts un mēs dodamies uz mūsu gulvietām Jēkabpils pamatskolas sporta zālē.

Sakām lielu paldies visiem mūsu labdariem, kas mūs atbalsta gan ar lūgšanām, gan noderīgiem produktiem virtuvei un svētceļnieku vēderiem!

Dievs jūs ļoti, ļoti mīl!

Ar sveicieniem,
svētceļnieki

9. augusts

9.diena Jēkabpils-Vīpe

Rīts sākas ar modinātāja zvanu, kas ir mūsu svētceļojuma hīts „Let my people go”. Par pārsteigumu visi pamodās ar smaidu un aplausiem.

Kā ierasts, svinējām arī rīta svēto Misi, tikai šoreiz Krustpils Vissvētās Trīsvienības Romas katoļu baznīcā. Pēc tam notika gandarītāju ietērpsana un šodien bija rekordliels skaits ar gribētājiem- veseli 5. Tad, vēl diezgan miegaini, centāmies saorganizēties, lai dotos ārpus Jēkabpils robežām.

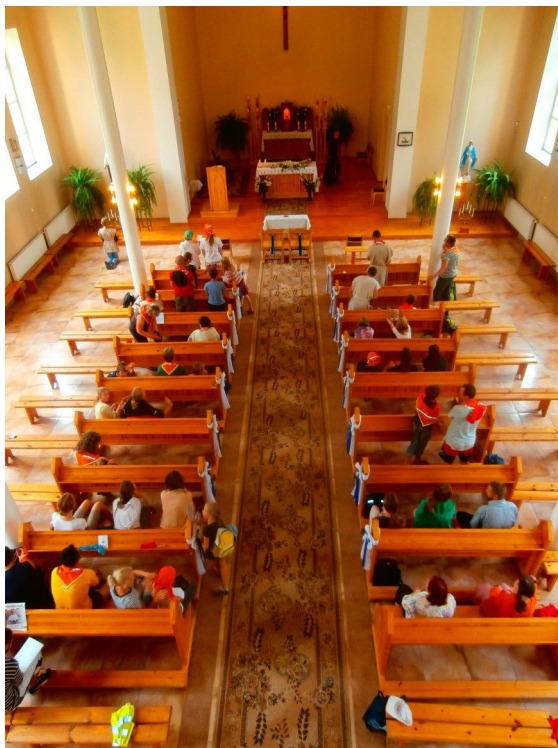
Maršruts sastāvēja no 4 posmiem, kas katrs sastāvēja aptuveni no 5 kilometriem. Solītais lietus mūs tikpat kā neskāra, tikai dažbrīd jutām, ka

mazliet smidzina.

Atpūtas vietā klausījāties tēva Krišjāņa konferenci par Jaunavas Marijas lūgšanu Magnificat, kurā tiek atklāta arī katra cilvēka sirds lūgšana. Svētā Marija pasludina, ka cilvēkam nav jāgaida uz nāvi un kapu, bet viņa dvēselei ir jāsalaulājas ar Dievu, savu radītāju. Arī mēs tiekam aicināti teikt jā un pieņemt Viņa gribu.

Pēc konferences sekoja laiks klusumā, kuru kā vienmēr varēja izmantot arī sarunai vai Grēksūdzei pie tēva Krišjāņa, kas vienmēr ir gatavs katru uzklausīt. Lielāko daļu gājām pa ceļu ar grants segumu un vērojām Latvijas laukiem tik raksturīgās ainavas- labības laukus, mežus, zaļos pakalnus un mazos ezeriņus. Pusdienot sanāca tieši pie viena no tādiem- Laukezera, kas ir atpūtnieku iecienīta vieta, ezera dzidrā ūdens un mierīgās atmosfēras dēļ. Protams, visiem gribētājiem bija iespēja nopeldēties un tā netika laista garām. Lai gan mazliet vēlāk sāka līnāt lietūs, ūdens līmenis mūsu zupas bļodās nepaguva pacelties līdz kritiskajam

līmenim, jo svaigais gaiss un pelde rosināja labu apetīti.

Pēc dažām stundām jau ieradāmies Vīpē un gatavojāmies sarunām mazajās grupiņās, kurās šodien pārrunājām par to, kā praktizējam lūgšanu.

Vienai no mūsu dalībniecēm Šņezanai ir dzimšanas diena un pēc Vesperēm visi viņu mīļi sveicām un cienājāmies ar viņas sarūpēto kūku. Daži svētceļotāji ieslīgst pārdomās par to, cik ātri skrien laiks. Jau esam vairāk kā pusi ceļa nogājuši un neaptverama liekas doma par to, ka pēc 15. augusta būs jāatgriežas

pavisam citādākā dzīves vidē un ritmā.

Tomēr neskumsim, dzīvosim šodienai, šim konkrētajam mirklim. Lūgsim Dieva žēlastību katras dienas piepildījumam!

Lai Dieva prieks ir ar jums!

Svētceļnieki

10. augusts

10. diena Vīpe-Līvāni

Šīs dienas maršruta garums ir vien 14 kilometri, tādēļ ar lielu entuziasmu uzsākam mūsu

ceļu no naktsmītnes Vīpes kultūras centra „Klubs”. Ceļš mūs ved cauri dažādu koku alejām un mežam. Kāda pa ceļam satikta saimniece mūs uzcienā ar dārza gurķiem, kurus svētceļnieki laimīgi nokraukšķina, jo pusdienas gaidāmas tikai galamērķī.

Savā konferencē brālis Jānis šodien stāsta par to, kāpēc grūti ticēt? Viens no galvenajiem iemesliem ir tas, ka tā nav acīmredzama. Piemēru varam lasīt arī Svētajos Rakstos, kur Jēzus saka:” Svētīgi tie, kas neredzēja, bet ieticēja.” Taču ticība nenozīmē pievienot savu viedokli kāda citam vai arī noticēt kaut kādai informācijai. Svarīga ir personīgā ticība, kas rodas tikai saskarsmē, saziņā, attiecībās ar

Dievu. Ticība pārveido mūsu dzīvi un ienes tajā gaismu.

Vienā no atpūtas vietām nonākam pie ezera, kurā arī izpeldamies un daži no dalībniekiem īpaši centīgi trenējas apgūt šo sporta veidu. Ūdens šlakatas vērojamas pat daudzu metru augstumā. Tad jau drīz vien nonākam Līvānos. Brīvo laiku katrs pavada citādāk. Daži organizē salātu griešanas komandu, citi iet „šopingā” uz vietējām bodēm, lai nopirktu ko garšīgu vakaram pie ugunsкура, kas paredzēts pēc dažām dienām. Taču, piemēram, Brālis Jānis šo laiku pavada, lai ar saldējumu pabarotu vietējās zivis.

Vakarā dodamies uz Līvānu Svētā Ercenģeļa Miķeļa baznīcu, lai svinētu svēto Misi un pēc tās paliktu uz aizlūgšanu vakaru Vissvētākā Sakramenta priekšā. Slavējam Dievu par visām saņemtajām žēlastībām!

Atgriežoties no baznīcas lūdzamies kompletorija lūgšanu un ieņemam savu vietu rindā

uz dušu. Jā, tā šoreiz ir viena uz visiem, tādēļ dažiem kārtīgs miegs šajā naktī nebūs sabiedrotais.

Lai Svētais Gars piepilda sirdis!

Ar sveicieniem,
svētceļnieki

11. augusts

11. diena Līvāni-Rožupe

Šodien baznīcā svinam svētās Klāras piemiņas dienu. Klausoties tēva Krišjāņa sprediķī, uzzinājām mazliet vairāk par šo svēto, kura, atteikusies no visa, nabadzībā sekoja Kristum. Arī gandarītājiem šī diena pagāja pazemībā un klusumā, īsteni svētās Klāras garā.

Ceļā mūs atkal pārsteidz labdari, kas nesavtīgi dāvā gan svaigi taisītu, vēl siltu sieru, gan ērkšķogas un vēl citus gardumus.

Kamēr atpūšamies pirmajā apstāšanās vietā pie kādām mājām, saimnieks kopā ar savu suni Lāci ierodas, lai cienātu ar āboliem. Pateicamies par jauko uzņemšanu! Šajā vietā klausāties arī tēva Krišjāņa konferenci, kurā

galvenokārt tiek stāstīts par mīlēšanu, piedošanu un cienīšanu, kā arī atsevišķām citām tēmām, kas izraudzītas kā jautājumi no dalībnieku vidus.

Pievakarē pēc peldes Dubnā, mazajās grupiņās dalāmies ar piedzīvoto no lūgšanu un slavēšanas vakara, kā arī pārrunājam dažādus, mums aktuālus tematus. Tikmēr bērnu grupiņā tēvs Krišjānis uzrunā jaunākos dalībniekus un ar savu prieku izraisa smaidus visu sejās.

Tad vēlā vakara stundā, neplānoti pie ceļmalas Krucifiksa sapulcējās vairāki svētceļnieki, lai kopīgi nodziedātu Dieva žēlsirdības kronīti. Šis vakars bija mierīgāks nekā citi, laikam pie vainas ir nogurums. Visi steidz uz savām guļvietām un arī bērnu čalas drīz vien noklust.

Rīt gaidāms garāks ceļa posms nekā pēdējās dienās, tādēļ lūdzam jūsu lūgšanās, lai mēs izturētu vēl nedaudzās dienas un varētu liksmi svinēt Aglonas Dievmātes svētkus!

Lai Dieva miers ir ar jums!

Svētceļnieki

12. augusts

12. diena Rožupe-Vārkava

Šīs dienas ceļš mūs ved uz Vārkavu un lai gan kilometru skaits nav liels, dažbrīd manāms nogurums un arī līdz šim aktīvais bērnu radio mazliet pieklust.

Diena ir klusa,

mazliet smidzina, tomēr tiekam saudzēti, jo solītais lietus gāziens tā arī neuznāk.

Pa ceļam nemitīgās palīdzības Dievmātes baznīcā svinējām svēto Misi. Šīs baznīcas aizbildņi, kā redzējām svētgleznās, ir svētais Izidors un svētā Lūcija -vārda māsa vienai no mazajām svētceļniecēm. Pēc Mises vietējā iedzīvotāja mums ierāda kādu īsāku ceļu, pa kuru ejot, varam ietaupīt pat pāris kilometrus. Tā nu dodamies pa kādu šauru, aizaugušu taku, cerībā sasniegt civilizāciju.

Ierodamies naktsmājās un esam laimīgi par pavadītu dienu. Mazliet atpūšamies un gatavojamies vakaram. Mūs sagaida arī mazs kaķēns, kas ļoti apjucis no bērnu pārlietu pievērsts uzmanības,

taču, vēlāk pieradis pie daudzajiem apskāvieniem, vēlējās būt ar mums kopā arī sadraudzības vakarā, kur baudot dažādus gardumus, cepot desas un zefīrus un tērzējot par dažādiem tematiem jautri pavadījām laiku. Dzirdējām arī dzejas lasījumus un redzējām kāda jaunsarga paraugdemonstrējumus sevis atbrīvošanā no mezgliem.

Lai gan nomodā varētu palikt vēl ilgi, domājam par nākamo dienu un „pilnmēness gaismas pavadīti, dodamies uzkrāt spēkus pēdējo kilometru pievarēšanai.

Pateicība Dievam par visu!

Sveicinot,
svētceļnieki

13. augusts

13. diena Vārkava-Aizkalne-Aglona

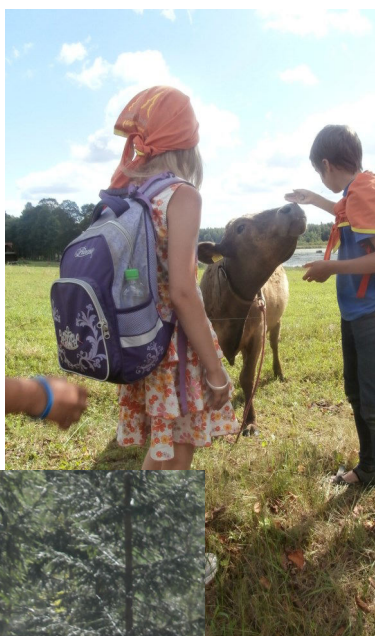
Jau pirmspēdējā svētceļojuma diena, taču sajūta, ka tik tikko, vēl nesen izgājām no Alberta baznīcas, izlīkumojām pa Rīgas asfaltētajām ielām

un izgājām brīvībā, putekļos un lauku idillē ar domām par to, kā gan izturēsim šīs divas nedēļas?

Guļot zālē un redzot, kā mākoņi vasaru nes, sajūtot lapseņu spārnu vēdas sev pie auss, dzirdot, kā

vējā lokās priežu galotnes, esot tuvāk dabai, vairāk varam iepazīt Dieva vienreizēji radīto pasauli.

Pazemībā spējam par to visu tikai brīnīties un pateikties. Šis pavadītais laiks katram no mums ir bijis gan redzamu, gan neredzamu žēlastību pārpildīts, esam centušies klausīties Kungā ar atvērtu sirdi, mēģinājuši dzirdēt Viņa balsi, kas ir pati

skaistākā pasaulē, mīlestības un svētības pilna. Visi lapseņu kodieni, plīsušās tulzņas vai miega trūkums nav apturējis mūs spert soļus tuvāk Aglonas Dievmātei un šodien, kad ir atlicis vairs tikai pavisam nedaudz, mēs ar gandarījumu raugāmies uz visu paciestu un nesam savas lūgšanas un nodomus pretī viņai.

Nonākuši Aizkalnē, varam doties atpūsties un mazliet pagulēt, jo turpmāko nakts daļu pavadīsim ejot.

Pie mums ierodas arī ciemiņi no pagājušā svētceļojuma, lai būtu mūsu sabiedrotie pēdējā ceļa posmā.

Pēc vakariņām, ap pulksten 22.00, ar dziesmām un kabatas lukturīšu žilbinošajām gaismām izejam pametam Aizkalnes ciemu. Jūtams dzestrs gaiss, kas tikai palīdz, paātrinot mūsu soļu ritmu. Trešajā atpūtas vietā ieturam naksniņas un spēcīnāti ar siltu tēju, varam atkal doties tālāk.

Neskatoties uz negulētajām stundām, šis ceļš ir dažādu domu, pārdomu un sarunu pilns. Klusums atrodams vien starp retajiem, taču arī tad ne uz ilgu laiku, jo ir pārāk iemidzinošs.

Ap 4.00 no rīta visi kopīgi šķērsojam zīmi „Aglona” un vēl pēc neilga laika jau atrodamies bazilikā. Par sajūto, pārdzīvoto jājautā katram svētceļniekam atsevišķi, taču kā vienots veselums varam teikt, ka paveicām to visi kopīgi, ar katra

īpašo un nozīmīgo klātbūtni, svarīgumu, pašam pat to neapzinoties. Draudzība, uzticēšanās, kas veidojusies mūsu starpā ir vēl viena no Dieva žēlastībām. Viens otram esam dāvana, kas stiprina, iedvesmo, pamāca un vada mūs tuvāk pilnībai.

Paliekot lūgšanā un klusumā, sveicinām

Aglonas Dievmāti un lūdzam viņas aizbildniecību mūsu dzīvē.

Dievs ir ļoti, ļoti labs!

Svētceļnieki

14.-15. augusts

14.- 15. diena

Pēc pāris stundu atpūtas mūsu jau ierastajā, ar vēstures elpu piepildītajā Aglonas Katoļu ģimnāzijas telpā, kurā omulīgi un cieši bijām iekārtojušies, sākām rītu ar vienu no pēdējām kopīgajām lūgšanām - laudēm.

Drīz pēc tam devāmies uz svētceļnieku Misi, lai prezentētu arī savu grupu. Bijām izveidojuši pašsacerētu dziesmu, no kuras varēja gūt nelielu ieskatu par mūsu ikdienu un pazemīgo franciskāņu garīgumu tajā. Protams, arī bērni neatteicās palīdzēt, tādēļ, domājams, ka prezentācija izdevās patiesi sirsnīga!

Ar aplausiem sveicām citas svētceļnieku grupas, kas arī bija mērojušas kādu lielāku vai mazāku ceļa posmu un katra no tām pārsteidza ar savu originalitāti.

Vēlāk, atlikušajā dienas daļā, katrs brīvo laiku izmantoja citādāk. Lai pabūtu bazilikā, satiktos ar paziņām vai vienkārši pastaigātos. Katrs arī tika aicināts padomāt par kādu pateicības dāvanu savam sargeņģelim un apsargājamajam, kurus izlozējām pašā svētceļojuma sākumā.

Tā nu arī bija pienācis atvadu vakars, kad dalījāmies ar iespaidiem un sajūtām par piedzīvoto, kā arī izteicām pateicības organizatoru lieliskajai komandai, garīgajiem vadītājiem, kā arī atklājām, kuru no dalībniekiem “apsargājām”.

Vēlāk kopīgi devāmies uz Krustaceļu, kuru vadīja Rēzeknes-Aglonas diacēzes bīskaps Jānis Bulis un pēc tā, visi, kuri vēlējās pavadīt nakti dziedot un slavējot, devās uz kriptu, kur mūsu pašu slavētāji Inga un Rihards jau ar balsīm un ģitārām ieskandināja pirmās dziesmas un bija vieni no tiem, kas izturēja arī visilgāk, pat līdz 05.00 no rīta.

Beidzot bijām sagaidījuši Vissvētākās Jaunavas Marijas debesīs uzņemšanas svētkus un miega trūkums nebija šķērslis mūsu līksmajam noskaņojumam.

Kopīgi devāmies uz svinīgo svēto Misi, kuru vadīja viņa Ekselence arhibīskaps Pedro Lopess Kintana, apustuliskais nuncijs Baltijas valstīs. Ieklausījāmies viņa uzrunā un pēc Mises varējām piedalīties arī svētku procesijā.

Tāpat kā mākoņi viegli aizslīd, ļaujoties vēja pūsmi, arī mēs devāmies katrs uz savām mājām, taču cerībā atkal satikties. Mūsu somas tagad pārpildītas jau ar citu bagāžu- draudzību, prieku,

katras dienas īpašo atmiņu smaržu un Dieva
MĪLESTĪBU.

Patiešām jāsaka liels paldies katram, kas bija
ar mums kopā lūgšanās, katram labdarim,
saimniekiem, kas mūs tik laipni uzņēma, katram, kas
dāvāja izbrīnas pilnus skatus un smaidus.

Paldies ikkatram dalībniekam- TU esi mums svarīgs!

Tiksimies jau pēc neilga mirkļa- nākošgad!

Ieklausīsimies, saredzēsim un paļausimies! Lai
vienmēr esam atvērti Svētā Gara darbībai mūsos!

2014. gada Alberta draudzes svētceļnieki

